

hører til dem, der erkender, at såvel vareteknisk som prismæssigt har den udvikling, der har fundet sted, i nogen grad gjort vor *nuværende toldlov forældet*. Det tror jeg ikke der kan rejses diskussion om, det er vist noget, der rent umiddelbart må indrømmes. Jeg mener, at værditoldprincippet er det bedste, for så bliver den dyreste kvalitet beskattet stærkest, ligesom tolden automatisk tilpasses svingningerne i prisniveauet. *Danmark ligger toldmæssigt meget lavt i forhold til de fleste andre lande*, og der er for mig at se ikke noget, der tyder på, at Danmark fremefter vil komme til at høre til lande, der skulle få høje toldsatser. Derfor vil jeg også advare mod, at man puster toldproblemet op til en betydning, det ikke har.“

Ordføreren for forespørgerne kunne ikke se, det var en liberaliseringsregerings opgave at regulere eller ajourføre toldsatser, når det reelt ville betyde en stærk forhøjelse af den bestående toldbeskyttelse. Han sluttede sit gensvar til statsministeren med at stille følgende *forslag om overgang til næste sag på dagsordenen*:

„Idet folketinget advarer regeringen imod gennem toldforhøjelser at fordyre befolkningens livsforholdenheder, går tinget over til næste punkt på dagsordenen.“

Heroverfor stillede *H. C. Hansen* (S) følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen:

„Idet folketinget advarer regeringen imod på nuværende tidspunkt, hvor vanskelighederne for den fri samhandel er stærkt forøget, med eller uden dertil knyttede særlige toldforanstaltninger at gennemføre den planlagte vidtgående liberalisering, går tinget over til næste sag på dagsordenen“,

og *Bertel Dahlgaard* (RV) følgende forslag:

„Idet folketinget udtaler sin tilslutning til en videreførelse af liberaliseringen uden hertil knyttede toldforhøjelser, opfordrer tinget regeringen til at henvise alle spørgsmål vedrørende toldlovgivningen til behandling i en kommission og går dermed over til næste sag på dagsordenen.“

Statsministeren gik på regeringens vegne imod alle disse dagsordensforslag, som ligeledes *Elgaard* (V) og *Støhr Johansen* (KF) på deres partiers vegne tog afstand fra. *H. C. Hansen* kunne kun anbefale den af ham selv foreslåede dagsorden, og det samme var tilfældet med *Bertel Dahlgaard*, mens *Viggo Starcke* fandt *Bertel Dahlgaards* forslag acceptabelt. *Aksel Larsen* kunne stemme for såvel *H. C. Hansens* som *Viggo Starckes* forslag; sidstnævnte kunne dog efter hans mening have været bedre formuleret.

Resultatet blev, at *H. C. Hansens* forslag forkastedes med 79 stemmer (V, KF, RV og DR) mod 58 (S og DK). Derefter forkastedes *Bertel Dahlgaards* forslag med 65 stemmer (V, KF og DK)